

Høringsdokument – forslag om opprettelse av Gaulosen marine verneområde

Bakgrunn

Forslag om marint vern av Gaulosen er et ledd i arbeidet med å verne et representativt utvalg av norsk natur for kommende generasjoner. Gaulosen er ett av fire områder som sendes ut på høring samtidig, med sikte på å opprette marine verneområder i Trondheimsfjorden etter naturmangfoldloven § 39.

Gaulosen er ett av 36 kandidatområder for marint vern som ble utpekt i tilrådninger fra Rådgivende utvalg for marin verneplan. Utvalget var bredt sammensatt og ble nedsatt av Klima- og miljødepartementet (den gang Miljøverndepartementet) i samråd med Nærings- og fiskeridepartementet (den gang Fiskeridepartementet) og Olje- og energidepartementet i 2001. Utvalget ga sin endelige tilrådning i 2004. Utvalget vurderte at de 36 områdene til sammen representerte et godt og balansert utvalg av undersjøisk natur langs kysten og skjærgården. Ved utvelgelsen ble særegenhet og representativt sett i forhold til regioner og kyststrekninger vektlagt. Det ble også vektlagt at områdene skulle være lite påvirket og kunne tjene som referanseområder for forskning og overvåkning.

Utvalget delte områdene inn i 6 kategorier, og Gaulosen ble plassert i kategori 3 – Spesielle gruntvannsområder.

Melding om oppstart av planarbeidet ble i 2009 kunngjort og sendt ut på bred innspillsrunde til grunneiere, lokale, regionale og sentrale etater og organisasjoner. I meldingen ble bl.a. mulige restriksjoner skissert med utgangspunkt i anbefalingene fra rådgivende utvalg. Det er tatt utgangspunkt i oppstartsmeldingen og innspill til denne.

Etter oppstartsmeldingen ble det høsten 2013 gjennomført en høring på forlengelse av virkningene av kunngjort verneforslag for Gaulosen og 13 andre områder i marin verneplan, jf. brev fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag av 10.10.2013. Virkningene av kunngjort verneforslag for Gaulosen ble forlenget til 27.august 2015, jf. naturmangfoldloven §§ 44 og Miljødirektoratets vedtak av 31.januar 2014.

Nærmere om området

Forslag til marint verneområde i Gaulosen omfatter ca. 10 km² som ligger i kommunene Trondheim, Melhus og Skaun i Sør-Trøndelag fylke.

Gaulosen ligger innerst i en fjordarm på sørsiden av Trondheimsfjorden, ved utløpet av elva Gaula. Området er et elvedelta og estuarie som består av store tidevannsflater og grunne arealer med sand- og mudderbunn. Området omfatter også relativt bratte skråninger ned til den flate fjordbunnen med dyp mer enn 200 meter innerst i fjordarmen.

Områdets variasjon av lange grunne mudderbunnsområder, brakkvann og sedimentasjon av materiale som avsettes fra Gaula, og bratte skråninger med koraller ned mot fjordbunnen, har ført til at Gaulosen inneholder en relativt rik og mangfoldig flora og fauna. Hele området i Gaulosen er et svært viktig næringsområde for vannfugl, som henter føde i miljøer preget av både ferskvann, brakkvann og saltvann. I tillegg til å være et viktig gyteområde for fisk, er Gaulosen også viktig som hekke- og overvintringsområde for en rekke fuglearter, og har dessuten stor betydning som rasteplass for trekkende fugler. Elvedeltaet er pr i dag fredet som naturreservat og landskapsvernområde som et viktig funksjonsområde for fugl, og har i tillegg fått status som RAMSAR-område

Ved utløpet av Gaula er det sannsynlig at det er avsatt automatisk fredet kulturhistorisk materiale på sjøbunnen fordi elvemunningen har vært en viktig landingsplass for båter der den ligger og grenser mot rike jordbruksbygder og ferdselsårer innover i landet. I tillegg er det gode bevaringsforhold på grunn av den jevne tilstrømningen av ferskvann og sedimenter. Hele planområdet ligger innenfor et av de prioriterte marinarkeologiske områdene, PRIMAT 4360.

Det foreslåtte verneområdet er vist på vedlagt kart. Verneverdiene i Gaulosen er både knyttet til bunnforholdene og dets plante- og dyrelivet i et elvedeltamiljø, samt det plante- og dyrelivet som lever mellom havbunnen og overflata. Gruntområdene i Gaulosen er en viktig del av verneformålet, og det foreslås at grensen trekkes opp mot midlere høyvann (normal flo), slik at vernet inkluderer grunne fjærområder/tidevannssoner, jf. vernekart. Ellers foreslås det å trekke grensen opp mot den nye grensen som nå er foreslått for Gaulosen naturreservat, slik at dette området går utenom det marine verneområdet. I oppstartsmeldingen for Gaulosen i 2009 var Leinøra naturreservat, Gaulosen naturreservat og dyrelivsfredning, inkludert i det marine verneområdet. Siden verneområdene nå er foreslått revidert til et naturreservat med en strengere forskrift, er det ikke lenger behov for å inkludere dette området i et marint vern. Den planlagte revisjon vurderes som tilstrekkelig når det gjelder å ta vare på marint naturmangfold.

Området er nærmere beskrevet i utkastet til forvaltningsplan for Gaulosen.

Brukerinteresser

Området har begrenset betydning for kommersielt fiske. Det foregår noe fiske etter breiflabb, sei, sild, lyr, torsk og hyse, samt reker. I tillegg foregår det noe fritidsfiske fra båt og fra land utenfor fiskeforbudssonen ved elveosen. Gaula er også et viktig vassdrag for fritidsfiske. Vern av Gaulosen vil ikke gi noen restriksjoner for fisket.

Siden Trondheimsfjorden er Nasjonal laksefjord, tillates ikke oppdrett av anadrom laksefisk i dag. Hvis det en gang skulle bli tillatt med oppdrett av anadromfisk i Trondheimsfjorden, og noen ønsker å starte opp aktivitet i Gaulosen, må det søkes dispensasjon fra verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten vil så vurdere som en slik aktivitet vil være forenelig med verneformålet.

Området er viktig for friluftsliv. Særlig gjelder dette Øysand i Melhus, som brukes som badestrand. På Øysand er det anlagt en campingplass ved stranden. Normal friluftaktivitet vil ikke være i strid med verneformålet, og forskriftsforslaget vil derfor ikke ha konsekvenser for slik aktivitet. Forskriftsforslaget åpner for at tilretteleggingstiltak for friluftsliv, som for eksempel rydding av tang og tare ved badestranden, kan tillates etter søknad. Retningslinjer for slike tiltak kan også beskrives nærmere i en forvaltningsplan.

Gaulosen har også stor betydning for forskning og undervisning. Ved Gaulosen naturreservat er det satt opp et fugletårn som besøkes jevnlig av forskere, ornitologer, skoleklasser m.m.

Brukerinteresser er nærmere beskrevet i utkast til forvaltningsplan for Gaulosen.

Trusler mot verneverdiene

De største truslene mot verneverdiene i Gaulosen, er alt som kan endre økosystemet og da spesielt tekniske inngrep og forurensning som kan endre strømforhold og kjemiske forhold i verneområdet. Eksempler på dette er utfylling, mudring og deponering av masse. I tillegg er problemarten *Periphylla periphylla* observert i verneområdet. Denne arten kan gjøre skade på fiskebestanden i området, og føre til endringer i økosystemet.

I tillegg må også klimaendringer nevnes, da det er en faktor som kan påvirke hele økosystemet i Gaulosen og føre til at nye arter kommer. Vern av Gaulosen sikrer ikke naturmangfoldet mot klimaendringer, men kan ved at andre påvirkningsfaktorer reduseres/reguleres, gjøre at området vil være mer robust mot uheldige effekter av klimaendringer.

Vurdering i forhold til naturmangfoldloven kapittel II

Det følger av naturmangfoldloven § 7 at prinsippene i naturmangfoldloven §§8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og det skal framgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i vurderingen av saken. Forvaltningsmålene for naturtyper i §§4 og 5 skal også trekkes inn i skjønnsutøvingen. De nevnte bestemmelsene skal således inngå som en integrert del av skjønnsutøvingen ved etablering av områdevern etter naturmangfoldloven kapittel V, og det skal framgå av beslutningen hvordan prinsippene er vektlagt og

vurdert. Prinsippene skal også inngå som en integrert del av beslutningen knyttet til tiltak og bruk i det etablerte verneområdet. Miljøkonsekvensene av vernet skal vurderes i helhet og i et langsiktig perspektiv, der hensynet til det planlagte vernet og eventuelt tap eller forringelse av naturmangfoldet på sikt avveies.

Kunnskapsgrunnlaget

Etter § 8 i naturmangfoldloven skal offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Beslutninger skal også bygges på erfaringsbasert kunnskap, herunder samisk kunnskap dersom dette foreligger.

Det foreligger god kunnskap om de store kvalitetene knyttet til naturverdiene i det foreslåtte verneområdet Gaulosen. Gaulosen inngår som et av områdene som Rådgivende utvalg for marin verneplan har anbefalt tatt med i første fase av marin verneplan. Utvelgelse av områder ble gjort på bakgrunn av bl.a. en analyse av utbredelsen til de best kjente bunnlevende marine arter (2335 av et utvalg på 4218), og inndelingen av kysten i tre biogeografiske regioner. Potensielle områder ble delt inn i seks kategorier. Utvalget vektla at det skulle velges ut områder fra hver av de seks kategoriene innen hver av de tre biogeografiske regionene. Utvalget pekte på at det vil ta mange år før en har god oversikt over det biologiske mangfoldet i våre marine områder, og la til grunn at det er kjent at det er en sammenheng mellom forekomst av planter og dyr og bunnforholdene generelt. Ulike organismer finnes på mudderbunn, sandbunn, stein- og grusbunn og fjellbunn. Andre fysiske miljøforhold, som lys, dyp, saltholdighet og havstrømmer, spiller også avgjørende roller for forekomst og utbredelse av arter. Bunntopografi og bunnforhold er i store trekk kjent i norske kyst- og havområder selv om detaljert kartlegging i mange tilfeller ikke er gjennomført. Ved å vektlegge informasjon om geologi og geomorfologi kan en generelt forvente at det indirekte tas hensyn til arter og artsmangfold, selv om dette ikke er spesielt kartlagt. Ved gjennomgangen og prioriteringen av områdene innen hver kategori, ble det gjort kryssreferanser til lignende lokaliteter innen andre kategorier for å ha en best mulig samlet oversikt. Utvalget foreslo på dette grunnlaget at 36 områder tas med i første fase av arbeidet med marin verneplan, som har hovedfokus på Norges kystområder og territorialfarvann. Disse områdene ble av rådgivende utvalg vurdert å være rimelig godt dekket opp med hensyn på representativitet gjennom de 36 områdene. Utvalget pekte likevel på suppleringsbehov i form av både konkret og geografiske områder og kategorier av områder fra ulike deler av landet.

Kunnskapen om naturforholdene i Gaulosen er sammenstilt i tilrådnningen fra Rådgivende utvalg for marin verneplan fra 2003 og 2004, samt i utkast til forvaltningsplan for området. Det har vært kjent lenge at Gaulosen har en stor betydning som næringssøksområde for fugl. Noe som fugletellingene fra 1970-tallet frem til i dag viser. Fra tidlig 80-tallet har det også blitt gjennomført noen marine kartlegginger i Gaulosen.

Effekten av vernet

Verneforskriften åpner for at pågående aktiviteter kan videreføres. Ut fra dagens kunnskap om arter og naturtyper i områdene vil de aktivitetene som i henhold til verneforskriften kan videreføres, med liten grad av sannsynlighet ha særlig negativ innvirkning på disse artene og naturtypene.

Vernebestemmelsene er til hinder for at det kan gjøres vesentlige inngrep i området. For enkelte aktiviteter vil det derfor gjelde restriksjoner, slik at naturverdiene får en økt beskyttelse. Arbeidet med utarbeidelse av forvaltningsplan for området er igangsatt med definerte bevaringsmål, som grunnlag for å overvåke tilstanden i området. Vernet vil med stor grad av sannsynlighet føre til en positiv utvikling for økosystemet, naturtypene og artene, jf. naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

Naturmangfoldloven § 10 setter krav om at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Pr. i dag vurderes området Gaulosen i liten grad å være utsatt for inngrep og aktiviteter som belaster økosystemet, jf. avsnitt om trusler mot verneverdiene og avsnitt om brukerinteresser.

Når det gjelder fremtidig belastning, setter verneforskriften forbud mot tiltak og aktiviteter som vurderes å kunne ha negativ effekt på naturmangfoldet i området. Aktiviteter som kan tillates blir nærmere regulert innenfor rammen av naturmangfoldloven og verneforskriftene, og regulering av den enkelte aktivitet vil kunne vurderes i forhold til samlet belastning i verneområdet. Gjennom den overvåking som det legges opp til, vil tilstandsutviklingen kunne følges. Dette kan gi grunnlag for iverksetting av tiltak ved eventuell negativ påvirkning av verneverdiene. Prinsippet i naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning er dermed vurdert og tillagt vekt.

Den foreliggende kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypenes utbredelse og økologiske tilstand i denne saken vurderes å stå i et rimelig forhold til sakens karakter. Tilstedeværelse av fremmed arter bør kartlegges nærmere som grunnlag for en best mulig forvaltning av området, men det legges til grunn at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om verneverdiene til at det kan treffes vedtak om vern. Kravet i naturmangfoldloven § 8 om at saken i hovedsak skal baseres på eksisterende og tilgjengelig kunnskap er etter Fylkesmannens vurdering oppfylt.

Fylkesmannen mener det er sannsynlig at vernet vil ha en positiv effekt på naturmangfoldet. Vernevedtaket medfører ikke miljøføringelse. Prinsippet i naturmangfoldloven § 11 om at kostnadene ved miljøføringelse skal bæres av tiltakshaver, vurderes derfor ikke som relevant i forhold til selve vernevedtaket. I forbindelse med dispensasjoner fra vernebestemmelsene vil det imidlertid av hensyn til verneverdiene kunne være aktuelt å sette vilkår som medfører kostnader for tiltakshaver.

Prinsippet i naturmangfoldloven § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder er i verneprosessen vektlagt i forbindelse med fastsetting av forslag til generelle unntak og spesifiserte dispensasjonsbestemmelser.

Prinsippene i naturmangfoldloven vil også bli vurdert og vektlagt ved behandling av søknader om dispensasjon fra verneforskriften og i arbeidet med forvaltningsplan for området.

Nærmere om forslag til forskrift

§ 1: Beskriver formålet med vernet.

§ 2: Gir opplysninger om eiendomsforhold, områdets størrelse og avgrensning, samt kart.

§ 3: Angir hvilke vernebestemmelser (restriksjoner) som gjelder i området. Bestemmelsene omfatter vern av vegetasjon og dyreliv mot skade og ødeleggelse, samt vern av området mot tiltak.

§ 4: Angir generelle unntak fra vernebestemmelsene, dvs. tiltak/aktiviteter som er tillatt uten at det er nødvendig å søke om tillatelse. Dette omfatter bl.a. fiske og annen høsting, fangst, jakt, vedlikehold, ferdsel med båt eller andre fartøyer, herunder oppankring for å fortøye mot land, drift av eksisterende anlegg og innretninger samt oppgradering/fornyelse av sjøkabler når det ikke forutsettes vesentlige endringer i forhold til verneformålet.

§ 5: Angir tiltak/aktiviteter som kan tillates etter søknad. Dette omfatter innretninger for navigasjonsveiledning og legging av kabler og rørledninger, oppgradering/fornyelse av sjøkabler som ikke faller under § 4, tiltak som innebærer små inngrep på bunnen og som ikke påvirker de marine verneverdiene inkl. vannutskifting og strømforhold nevneverdig, vedlikeholdsmudring samt mindre uttak av sand til eget bruk for grunneier.

§ 6: Inneholder generelle dispensasjonsbestemmelser. Disse bestemmelsene inngår i naturmangfoldloven § 48, og er tatt med i forskriften av opplysningshensyn.

§ 7: Omhandler iverksetting av tiltak for å opprettholde eller oppnå ønsket naturtilstand som er formålet med vernet. Hjemmel til å foreta skjøtselstiltak inngår i naturmangfoldloven § 47, og er tatt med i forskriften av opplysningshensyn.

§ 8: Gir bestemmelser om utarbeidelse av forvaltningsplan for verneområdet.

§ 9: Gir bestemmelse om fastsettelse av forvaltningsmyndighet.

§ 10: Gir bestemmelse om at det kan opprettes rådgivende utvalg for området.

§ 11: Angir tidspunkt for ikrafttredelse av forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Miljødirektoratet har myndighet til å fastsette hvem som skal være forvaltningsmyndighet for verneområdene.

Kostnader i forbindelse med merkingen av grenser, oppsyn m.m. blir dekket innenfor de ordinære budsjettpostene.

En forvaltningsplan for områdene må ferdigstilles snarest mulig etter vernevedtak.

Forslag til forskrift om vern av Gaulosen marine verneområde i Trondheim, Melhus og Skaun kommuner i Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjonmed hjemmel i lov 19.juni 2009 nr.100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf.§ 39 og § 62. Fremmet av Klima- og miljødepartementet.

§ 1. Formål

Formålet med Gaulosen marine verneområde er å ta vare på et område som inneholder truet, sjelden og sårbar natur, representerer bestemte typer natur og som har særskilt naturvitenskapelig verdi. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig urørt tilstand, og området skal kunne tjene som referanseområde for forskning og overvåkning.

Gaulosen er et relativt uberørt elvedelta og estuarie innerst i en fjord ved utløpet av Gaula. Området består av store tidevannsflater og grunne arealer med sand- og mudderbunn, samt relativt bratte skråninger ned til den flate fjordbunnen med dyp mer enn 200 meter innerst i fjordarmen. Verneverdien knyttes til bevaring av helheten i Gaulosen, områdets økologiske funksjon som med sine spesielle bunnforhold og kjemiske rammebetingelser, gir et relativt rikt og mangfoldig plante- og dyreliv og som igjen gjør Gaulosen til et svært viktig næringsøksområde for fugl og fisk.

Verneformålet knytter seg til overflaten, sjøbunnen og vannsøylen.

§ 2. Geografisk avgrensning

Det marine verneområdet berører følgende gnr/bnr:

Trondheim kommune: 223/1, 224/1, 225/2, 226/1, 227/1.

Melhus kommune: 1/128.

Skaun kommune: 1/1, 1/2, 1/3, 1/14, 1/21, 1/22, 1/28, 1/50, 1/67, 1/68, 1/69, 10/1, 10/223, 1065/2, 1065/5, 1065/7, 180/1, 180/3, 2/2, 2/84, 2/86, 3/2, 4/1, 4/2, 5/40, 5/41, 8/21 og 9/19.

Det marine verneområdet dekker et sjøareal på ca. 10 km² (inkl. landareal i tidevannssonen opp til midlere høyvann (normal flo) med enkelte unntak jf. vernekart). Verneområdet omfatter overflaten, sjøbunnen og vannsøylen.

Grensen for det marine verneområdet går fram av kart i målestokk datert Klima- og miljødepartementet Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Trondheim, Melhus og Skaun kommuner og hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

§ 3. Vernebestemmelser

I det marine verneområdet må ingen foreta noe direkte eller indirekte som forringer verneverdiene angitt i verneformålet.

1. Vegetasjonen, herunder tang, tare og andre marine planter, er vernet mot enhver form for skade og ødeleggelse. Planting av vegetasjon er forbudt.
2. Dyrelivet i sjø er vernet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av organismer er forbudt.
3. Området er vernet mot ethvert tiltak som f.eks. etablering av ulike typer anlegg, utfylling, byggevirksomhet, plassering av konstruksjoner på sjøbunnen, andre varige eller midlertidige innretninger, legging av rørledninger og kabler, konsentrerte forurensningstilførsler, mudring, uttak og deponering av masse, sprengning, boring, utslipp av kjølevann fra land og oppankring. Forsøpling er forbudt. Oppstillingen av tiltak er ikke uttømmende.

§ 4. Generelle unntak fra vernebestemmelsene

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulans-, politi-, brannvern-, oljevern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket gjelder ikke øvingsvirksomhet.
2. Alminnelig ferdsel og bruk av fjæresonen, herunder friluftsliv, bålbrenning og undervisning, beiting, rydding av private båtstøer og båtutsett som ikke krever gravemaskin, sprengningsarbeid eller støyping.
3. Rydding av tang og tare ved badestrand på Øysand.
4. Ferdsel med båt eller andre fartøyer.
5. Fortøyning av småbåt, herunder anlegg av fastfortøyning, dragfortøyning og oppankring mot land. Fortøyningsmiddel på faste fortøyninger må være i stein eller annet materiale som ikke forurenser.
6. Høsting av viltlevende marine ressurser i samsvar med havressursloven og annet gjeldende lovverk, med unntak for høsting av vegetasjon, herunder tang, tare og andre marine planter.
7. Fiske i samsvar med lakse- og innlandsfiskloven.
8. Jakt og fangst i samsvar med gjeldende lovverk.
9. Drift og vedlikehold av eksisterende sjømerker og andre navigasjonsinstallasjoner.
10. Drift og vedlikehold av eksisterende sjøkabler og nødvendig istandsetting ved akutt utfall.
11. Drift og vedlikehold av eksisterende kloakkanlegg og andre anlegg og innretninger.
12. Vedlikehold av eksisterende fortøyninger.
13. Oppgradering/fornyelse av eksisterende sjøkabler for heving av spenningsnivå og økning av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i forhold til verneformålet.

§ 5. Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

1. Oppføring av nødvendige navigasjonsinstallasjoner og andre farledstiltak for å trygge ferdsel til sjøs.
2. Legging av kabler og rørledninger og så langt mulig samlet i korridorer.
3. Oppgradering/fornyelse av sjøkabler som ikke faller inn under § 4.
4. Tekniske tiltak som innebærer små inngrep på bunnen og som ikke påvirker de marine verneverdiene inkl. vannutskiftning og strømforhold nevneverdig, herunder bl.a. flytebrygger og fortøyninger.
5. Tilretteleggingstiltak for friluftsliv.
6. Vedlikeholdsmudring.
7. Mindre uttak av sand til eget bruk for grunneier.
8. Nødvendige elveforbygninger.

9. Istandsetting, skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.

§ 6. Generelle dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, i samsvar med naturmangfoldloven § 48.

§ 7. Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan iverksette tiltak for å opprettholde eller oppnå den naturtilstand som er formålet med vernet i samsvar med naturmangfoldloven § 47.

§ 8. Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten skal utarbeide en forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning og skjøtsel av det marine verneområdet. Forvaltningsplanen kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 9. Forvaltningsmyndighet

Miljødirektoratet fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 10. Rådgivende utvalg

Det kan opprettes et rådgivende utvalg for forvaltningen av verneområdet.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.